

Schriftlezingen

Hieronder staan suggesties voor de eerste Lezing die gehouden kan worden bij de Uitvaart. U kunt één van deze Lezingen uitkiezen. Een andere bijbeltekst is in overleg met de diaken of de priester uiteraard ook mogelijk. U kunt ook twee lezingen kiezen waarbij de eerste uit het Oude Testament genomen moet worden en de tweede uit het nieuwe Testament.

Door het woord van God worden we bij het afscheid nemen van een overledene gevoed en ook getroost. In bijna alle teksten komt immers de hoop op eeuwig leven bij God naar voren.

De lezing kan worden voorgelezen door iemand uit de familie- of vriendenkring van de overledene.

Er is ook altijd een lezing uit één van de vier Evangelies. Deze lezing zal door de priester of de diaken gekozen worden. De priester of de diaken zal de Evangelietekst voorlezen.

Oude Testament

Uit het boek Job (19,1.23-27a)

Zo luiden de woorden van Job:

"Ach, werden mijn woorden maar opgetekend, ergens in vastgelegd, door een ijzeren stift in een rotssteen gedreven, met lood gevuld, tot blijvend getuigenis.

Want ik weet: ik ben er zeker van: mijn verlosser leeft, op het laatst zal hij deze wereld binnentreden.

En al ben ik nog zo geschonden, ik zal God zien vanuit dit lichaam. Aan mijn zijde zal ik Hem zien, met eigen ogen: mijn hart smacht van verlangen.

Zo spreekt de Heer.

Allen: **Wij danken God.**

Uit het boek der Spreuken (31,10-12.17-18.20-21.25-29)

Een sterke vrouw, wie zal haar vinden?

Haar waarde gaat die van koralen ver te boven!

Het hart van haar man vertrouwt op haar en het zal hem aan winst niet ontbreken.

Zij brengt hem geluk, geen ongeluk, alle dagen van zijn leven.

Zij omgordt haar lenden met kracht en maakt haar armen sterk.

Zij merkt dat haar ondernemingen slagen; 's nachts gaat haar lamp niet uit.

Zij opent haar hand voor de behoeftige en strekt haar handen uit naar de

misdeelde. Zij vreest voor haar gezin geen sneeuw,

want heel haar gezin is in scharlaken gekleed.

Kracht en luister zijn haar gewaad en zij ziet lachend de komende dag tegemoet.

Zij opent haar mond en zij spreekt wijsheid; van haar tong komen lieflijke lessen. Zij

gaat de gangen van haar gezin na en eet haar brood niet in ledigheid.

Haar zonen staan op en prijzen haar gelukkig,

haar man staat op en roemt haar:

"Vele vrouwen hebben zich wakker gedragen, maar gij overtreft ze alle!"

Zo spreekt de Heer.

Allen: **Wij danken God.**

Uit het boek Prediker (1, 1-11)

De woorden van Prediker, zoon van David, koning in Jeruzalem:

IJL en ijdel, zegt Prediker, ijl en ijdel, alles is ijdel.

Wat heeft de mens aan al zijn zwoegen en tobben onder de zon? Geslachten gaan en geslachten komen, en de aarde blijft al maar bestaan. De zon komt op en de zon gaat onder,

en haast zich dan weer naar de plaats waar haar loop begint.

De wind waait naar het zuiden en draait naar het noorden.

Hij draait en draait en waait, en telkens keert hij op zijn draaien terug. Alle rivieren stromen naar zee en de zee raakt niet vol.

Naar de plaats waar ze begonnen zijn keren de rivieren terug om opnieuw te gaan stromen.

Het wordt een vermoeiend verhaal en geen mens kan er iets over zeggen. Hij kijkt wel maar ziet niets, hij luistert zonder iets te verstaan.

Wat geweest is zal weer zijn. Wat gebeurd is zal weer gebeuren: nieuw is er niets onder de zon.

Er is wel eens iets waarvan men zegt: "Kijk, dit is iets nieuws!"

Maar dat is niet zo: in vroeger tijden was het er ook al.

Aan de mensen van vroeger wordt niet meer gedacht, evenmin als aan die van later zal worden gedacht door degenen die na hen komen.

Zo spreekt de Heer.

Allen: **Wij danken God**

Uit het boek Prediker (1, 12-18; 2,12-16.22-24)

De woorden van Prediker, zoon van David, koning in Jeruzalem: "Prediker, was koning over Israël in Jeruzalem.

Ik had mij voorgenomen in alles wat onder de hemel gebeurt ijverig te zoeken naar wijsheid:

een trieste bezigheid die God de mens heeft opgelegd om er zich mee af te tobben.

Ik bekeek al het gedoe onder de zon.

En het bleek allemaal ijdel en grijpen naar wind.

Wat krom is krijg je niet recht en wat ontbreekt kun je niet meetellen.

Ik zei bij mezelf:

Ik heb nu meer wijsheid verworven dan al mijn voorgangers in Jeruzalem.

Overvloed van wijsheid en kennis heb ik opgedaan.

Ik nam mij voor het verschil te leren kennen tussen wijsheid en dwaasheid, tussen kennis en onverstand.

Maar ik kwam tot het inzicht: ook dat is grijpen naar wind.

Want veel wijsheid brengt veel verdriet;

en hoe groter de kennis, hoe groter de smart.

Ik richtte mijn aandacht weer op de wijsheid

en vergeleek ze met dwaasheid en onverstand.

Wat kan een opvolger doen? Niets meer dan zijn voorganger.

Ik weet wel dat wijsheid iets voorheeft op dwaasheid,

zoals licht iets voorheeft op duisternis:

een wijze heeft ogen in zijn hoofd, terwijl een dwaas in het duister tast. Maar tegelijk stel ik vast dat beiden eenzelfde lot beschoren is.

Daarom zei ik bij mezelf: Als mijn lot hetzelfde is als dat van een dwaas, waar heeft mijn wijsheid dan toe gediend?

Zo kwam ik tot de slotsom: ook dat is ijdel.

Aan een wijze blijft men evenmin denken als aan een dwaas.

Op de duur worden beiden vergeten.

Het is treurig, maar de wijze sterft net als de dwaas.

Wat heeft een mens dan aan zijn gezwoeg,

aan al zijn zorgen en tobben onder de zon?

Het beste voor de mens is nog: eten en drinken en genieten van wat hij met veel zwoegen bereikt heeft.

Want ook dat, zo begreep ik, komt uit de hand van God."

Zo spreekt de Heer.

Allen: **Wij danken God**

Uit het boek Prediker (3, 1-11 of 1-13)

De woorden van Prediker, zoon van David, koning in Jeruzalem: “Alles heeft zijn uur, alle dingen onder de hemel hebben hun tijd. Er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven,

een tijd om te planten en een tijd om wat geplant is te oogsten. Een tijd om te doden en een tijd om te genezen,

een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen.

Een tijd om te huilen en een tijd om te lachen,

een tijd om te rouwen en een tijd om te dansen.

Een tijd om stenen weg te gooien en een tijd om stenen te verzamelen,

een tijd om te omhelzen en een tijd om van omhelzen af te zien. Een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen,

een tijd om te bewaren en een tijd om weg te doen.

Een tijd om stuk te scheuren en een tijd om te herstellen,

een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken.

Een tijd om lief te hebben en een tijd om te haten,

een tijd voor oorlog en een tijd voor vrede.

Wat heeft iemand dan aan al zijn werken en zwoegen?

Ik overzag de bezigheden die God de mensen heeft opgelegd om er zich mee af te tobben.

Alles wat Hij doet is goed op zijn tijd;

ook heeft Hij de mens besef van duur ingegeven,

maar toch blijft Gods werk voor hem van het begin tot het eind ondoorgrondelijk.”

[Daarom lijkt het mij voor de mens nog het beste vrolijk te zijn

en het er goed van te nemen.

Als hij kan eten en drinken en genieten van wat hij met al zijn zwoegen bereikt heeft, is dat immers een gave van God.”]

Zo spreekt de Heer.

Allen: **Wij danken God.**

Uit het boek der Wijsheid (3,1-9)

De zielen van de rechtvaardigen zijn in Gods hand en geen foltering zal hen deren.
In de ogen van dwazen schenen zij dood te zijn
en hun heengaan werd als een onheil beschouwd,
hun verdwijnen uit ons midden als een vernietiging.
Zij zijn echter in vrede.

Ook al werden zij naar de mening van de mensen gestraft,
zij zijn vervuld van één hoop: de onsterfelijkheid;
na een korte tuchtiging zullen zij een grote weldaad ontvangen,
omdat God hen op de proef heeft gesteld en bevonden heeft, dat zij waardig zijn.
Als goud in de smeltkroes heeft Hij hen beproefd;
als een brandoffer heeft Hij hen aanvaard.

Wanneer dan de tijd van hun oordeel komt, zullen zij schitteren
en als vlammen door een stoppelveld jagen.

Zij zullen rechtspreken over de naties
en heersen over de volkeren en de Heer zal hun koning zijn, in eeuwigheid.
Zij die op Hem vertrouwen zullen de waarheid verstaan
en zij die trouw zijn zullen in liefde bij hem verblijven,
want genade en barmhartigheid vallen zijn uitverkorenen ten deel.
Zo spreekt de Heer.

Allen: Wij danken God.

Uit het boek Ecclesiasticus (41,1-4.11)

O dood, hoe bitter is de gedachte aan u
voor de mens die in vrede leeft te midden van zijn bezittingen,
voor de onbekommerde,
wie het in alles wel gaat en die nog de kracht heeft van lekker eten te genieten. O
dood, het is goed als gij verordend wordt over een mens die gebrek lijdt,
die zijn krachten ziet slinken, over een afgeleefde mens,
altijd door vrees geplaagd, ontmoedigd en niets meer verwachgend.
Vrees niet, als de dood over u verordend wordt:
denk aan hen die u zijn voorgegaan en aan hen die na u komen.
De Heer heeft het zo verordend over alwat leeft.
Waarom weigert gij wat de Hoogste behaagt?
Of gij tien, honderd of duizend jaar geleefd hebt,
in het dodenrijk kunt gij u niet beklagen over uw levensduur.
Een zucht is het lichaam van de mens,
maar de naam van de vrome wordt niet uitgewist.
Zo spreekt de Heer.

Allen: **Wij danken God.**

Uit de Klaagliederen (3,17-26)

Het geluk bleef verre van mij, wat welstand is, wist ik niet meer. Mijn hoop op God blijkt vervlogen, ik leef zonder hoop.

Ik denk aan mijn nood en ellende, dit vergiftigt mijn leven.

Ik blijf er aldoor aan denken, het weegt op mij als een last. Desondanks prent ik mij in -en dat geeft mij hoop-:

zonder einde is Gods genade, onuitputtelijk is Gods erbarmen. Uw grote trouw is elke morgen weer nieuw.

Ik behoor aan de Heer -zegt mij hart- Hij blijft mijn hoop. Goed is de Heer voor wie Hem zoekt.

Goed is het, in stilte op redding van de Heer te wachten. Zo spreekt de Heer.

Allen: **Wij danken God.**

Uit het Tweede Boek van de Makkabeëen (12,43-46)

In die dagen hield de heldhaftige aanvoerder Judas de Makkabeër een geldinzameling bij zijn manschappen en zond het bedrag daarvan, tweeduizend drachmen, naar Jeruzalem om voor de zonden van de overledenen een offer op te dragen. Dat was een mooie en edele daad, ingegeven door de gedachte aan de verrijzenis. Want als hij niet gehoopt had, dat de gevallenen zouden verrijzen, dan was het overbodig en zinloos geweest voor de overledenen te bidden. Bovendien overwoog hij, dat voor degenen die godvruchtig ontslapen een heerlijke beloning is weggelegd; inderdaad een heilige en vrome gedachte! Daarom liet hij voor de overledenen een zoenoffer opdragen, opdat ze van hun zonden zouden worden vrijgesproken. Zo spreekt de Heer.

Allen: **Wij danken God**

Nieuwe Testament

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Rome (8,31b-35.37-39)

Broeders en zusters,
Indien God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn?
Hij heeft zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard,
voor ons allen heeft Hij Hem overgeleverd.
En zou Hij ons na zulk een gave ook niet al het andere schenken?
Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God die rechtvaardigt?
Wie zal hen veroordelen?
Christus Jezus misschien, die gestorven is,
meer nog,
die is opgewekt en die, gezeten aan Gods rechterhand, onze zaak bepleit? Wie zal
ons scheiden van de liefde van Christus?
Verdrukking wellicht of nood,
vervolging, honger, naaktheid, levensgevaar of het zwaard?
Maar over dit alles zegevieren wij glansrijk,
dank zij Hem die ons heeft liefgehad.
Ik ben ervan overtuigd,
dat noch de dood noch het leven,
noch engelen noch boze geesten,
noch wat is noch wat zijn zal,
en geen macht in den hoge of in de diepte,
noch enig wezen in het heelal
ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, die is in Christus Jezus onze Heer.
Zo spreekt de Heer.

Allen: **Wij danken God.**

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Rome (14, 7-9.10b-12)

Broeders en zusters,
Niemand van ons leeft voor zichzelf alleen,
niemand sterft voor zichzelf alleen.
Zolang wij leven, leven wij voor de Heer,
en sterven wij, dan sterven wij voor de Heer:
of wij leven of sterven, Hem behoren wij toe.
Daarvoor is Christus gestorven en weer levend geworden:
om Heer te zijn over doden en levenden.
Allen zullen wij verschijnen voor de rechterstoel van God.
Want er staat geschreven:
Zowaar Ik leef, zegt de Heer, voor Mij zal elke knie zich buigen
en elke tong zal God lofprijzen.
Zo zal dan ieder van ons rekenschap moeten afleggen voor zichzelf.
Zo spreekt de Heer.

Allen: **Wij danken God.**

Uit de eerste brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Korinte (15, 12-20)

Broeders en zusters,

Als wij verkondigen dat Christus uit de doden is opgestaan,
hoe kunnen dan sommigen onder u beweren,
dat er geen opstanding van de doden bestaat?

Als er geen opstanding van de doden bestaat, is ook Christus niet verrezen. En
wanneer Christus niet is verrezen, is onze prediking zonder inhoud
en uw geloof eveneens.

Dan volgt zelfs dat wij over God een vals getuigenis hebben afgelegd; want dan
hebben wij tegen God in getuigd

dat Hij Christus ten leven heeft gewekt,

wat Hij niet gedaan heeft,

indien,

zoals zij beweren, de doden niet verrijzen.

Want als de doden niet verrijzen, is ook Christus niet verrezen,

en als Christus niet is verrezen,

is uw geloof waardeloos en zijt gij nog in uw zonden.

Dan zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn verloren.

Indien wij enkel voor dit leven onze hoop op Christus hebben gevestigd, zijn wij de
beklagenswaardigste van alle mensen.

Maar zo is het niet!

Christus is opgestaan uit de doden,

als eersteling van hen die ontslapen zijn.

Zo spreekt de Heer.

Allen: Wij danken God.

Uit de eerste brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Korinte (15,51-57)

Broeders en zusters,

Ik deel u een mysterie mee:

wij zullen niet allen sterven,

maar wel allen van gedaante veranderen, opeens,

in een oogwenk, bij de laatste bazuin;

want de bazuin zal weerklinken

en de doden zullen verrijzen in onvergankelijkheid, en wij,

wij zullen van gedaante veranderen.

Want dit vergankelijke moet met onvergankelijkheid worden bekleed en dit sterfelijke met onsterfelijkheid.

En wanneer dit vergankelijke met onvergankelijkheid is bekleed

en dit sterfelijke met onsterfelijkheid,

dan zal het woord van de Schrift in vervulling gaan:

De dood is verslonden, de zege is behaald!

Dood, waar is uw overwinning?

Dood, waar is uw angel?

De angel van de dood is de zonde,

en de kracht van de zonde is de wet.

Maar God zij gedankt,

die ons de overwinning geeft door Jezus Christus, onze Heer.

Zo spreekt de Heer.

Allen: Wij danken God.

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Filippi (3,20-21)

Broeders en zusters,

Ons vaderland is in de hemel,

en uit de hemel verwachten wij onze verlosser,

de Heer Jezus Christus.

Hij zal ons armzalig lichaam herscheppen

en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam, met dezelfde kracht die

Hem in staat stelt

het heelal aan zich te onderwerpen.

Zo spreekt de Heer.

Allen: Wij danken God.

Uit de eerste brief aan de Tessalonicenzen (4, 13-14.17b-18)

Broeders en zusters,

Wij willen u niet in onwetendheid laten over het lot van hen die ontslapen zijn; gij moogt niet bedroefd zijn zoals de andere mensen, die geen hoop hebben.

Wij geloven immers dat Jezus is gestorven en weer opgestaan; evenzo zal God hen die in Jezus zijn ontslapen levend met Hem meevoeren.

En zo zullen wij voor altijd samen zijn met de Heer.

Troost elkander dan met deze woorden.

Zo spreekt de Heer.

Allen: Wij danken God.

Uit de Openbaring van Johannes (21,1-5a.6b-7)

Ik, Johannes, zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde;
de eerste hemel en de eerste aarde waren verdwenen en de zee bestond niet meer.

En ik zag de heilige Stad, het nieuwe Jeruzalem, van God uit de hemel neerdalen,
schoon, als een bruid die zich voor haar man heeft getooid.

Toen hoorde ik een machtige stem die riep van de troon:

‘Zie hier Gods woning onder de mensen!

Hij zal bij hen wonen, zij zullen zijn volk zijn,

en Hij, God-met-hen, zal hun God zijn.

En Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal niet meer zijn;
geen rouw, geen geweent, geen smart zal er zijn want al het oude is voorbij.’

En Hij die op de troon is gezeten, sprak:

‘Zie, Ik maak alles nieuw. Ik ben de Alfa en de Omega, de oorsprong en het einde.

Wie dorst heeft, zal ik te drinken geven

uit de bron van het water des levens, om niet.

Wie overwint zal dit alles krijgen

en Ik zal zijn God zijn en hij mijn zoon.’

Zo spreekt de Heer.

Allen: **Wij danken God.**